

narforsamlingens resolutioner. Forslaget vedtoges med 55 stemmer for og 8 imod (de østeuropæiske lande med undtagelse af Ungarn, hvis delegation dagen forud i protest havde forladt plenarforsamlingen), medens 13 lande (Afghanistan, Cambodia, Finland, Indien, Indonesien, Jordan, Jugoslavien, Marokko, Saudi-Arabien, Sudan, Syrien, Yemen og Ægypten) afholdt sig fra at stemme. Plenarforsamlingen forkastede i en række enkeltafstemninger med overvældende flertal forskellige af Indien stillede ændringsforslag.

Ved forelæggelsen af tyvemagtsforslaget holdt den danske delegerede folketingsmand Frode Jakobsen en tale, hvori han understregede den skuffelse, hvormed man i Danmark havde erfaret den sovjetiske indgriben i Ungarn, netop som man troede, at Sovjetunionen havde anlagt en mildere udenrigspolitik kurs. Han betegnede det sovjetiske angreb på Ungarn som den mest brutale udfordring til menneskeheden siden Hitlers dage. Ungarns kamp havde vist, at kærligheden til friheden ikke var død bag jerntæppet, og dette gav trods alt håb for fremtiden. Selv om man måtte erkende, at FN i dette spørgsmål kun havde kunnet vedtage en række resolutioner, som ikke var blevet efterkommet, mente den danske delegation, at det dog ville være af væsentlig betydning også at få vedtaget resolutionsforslaget om fordømmelsen af Sovjetunionens handlemåde.

Den 5. januar 1957 forelå fra generalsekretæren en beretning indeholdende forslag om oprettelse af et 5 mands udvalg til undersøgelse af situationen i Ungarn. Beretningen behandledes i plenarforsamlingen den 9. og 10. januar, og der fremsattes af 24 lande et fællesforslag om nedsættelse af et sådant udvalg bestående af repræsentanter for Australien, Ceylon, Danmark, Tunis og Uruguay. Resolutionsforslaget blev vedtaget den 10. januar med 59 stemmer for, 8 imod (de østeuropæiske lande), medens 10 lande afholdt sig fra at stemme.

Den ungarske delegation deltog ikke i debatten og afstemningen og protesterede skriftligt overfor generalsekretæren mod nedsættelsen af udvalget.

Under debatten fremsatte repræsentanter for de østeuropæiske lande skarpe udtalel-

ser. Bemærkelsesværdig var især den kritik, der rettedes mod generalsekretæren, som ifølge den sovjetiske repræsentant ikke i sin seneste beretning havde indskrænket sig til en fremstilling af sagens kendsgerninger, men havde stillet forslag i strid med FNs pacts art. 2, stk. 7, hvorved han havde handlet som part i sagen og ikke som international embedsmand.

Ifølge resolutionen er udvalgets opgave gennem undersøgelse og direkte iagttagelse i Ungarn og andetsteds, optagelse af vidnesbyrd samt indhentelse og modtagelse af oplysninger at tilvejebringe materiale, som kan tjene til at give plenarforsamlingen og De Forenede Nationers medlemmer den bedst mulige underretning om den situation, der er skabt i Ungarn ved Sovjetunionens intervention i dette lands indre anliggender gennem anvendelse af væbnede styrker og på anden vis, såvel som om udviklingen i forbindelse med plenarforsamlingens henstillinger i denne sag.

Den danske regering udpegede fhv. minister Alsing Andersen til at repræsentere sig i udvalget, som i sit første møde konstituerede sig med hr. Alsing Andersen som formand.

Ifølge den vedtagne resolution skulle udvalget endnu inden afslutningen af 11. plenarforsamling afgive beretning til forsamlingen og derefter fra tid til anden udarbejde tillægsberetninger til underretning for medlemmerne af FN og for plenarforsamlingen, hvis denne er samlet.

Udvalget afgav sin første foreløbige beretning den 20. februar 1957 bl. a. på grundlag af vidnesbyrd afgivet under åbne møder af: Anna Kethly, tidligere borgmester i Budapest Jozsef Kovago og generalmajor Bela Kiraly.

Det særlige udvalg til prøvelse af de delegeredes fuldmagter (se spalte 620) vedtog den 12. februar med 8 stemmer mod 1 et af den amerikanske repræsentant fremsat forslag, som gik ud på, at udvalget ikke skulle træffe nogen afgørelse med hensyn til den af den ungarske delegation forelagte fuldmagt. Udvalgets beslutning blev bekræftet af plenarforsamlingen den 21. februar med 60 stemmer for, ingen imod og én blank stemme.